

по-отпреди и не рачили да се предадатъ на турскитѣ заплѣтѣта. При това, за голѣма жялостъ: учителитѣ Андрей Момчевъ и Димитръ Х. Генчевъ отъ Стара-Загора, издадоха на мѣстното турско правителство почти всичкитѣ лица, и не само отъ Стара-Загора, но и отврѣдъ: — които сж били до тогава зели участіе въ проектираното вжзстаніе; въ слѣдствіе на това издадничество, докарали бѣхâ по него време и бѣхâ затворили въ тжмницитѣ, даже слѣдъ като се тѣ припжлниха и въ ханищата въ Стара-Загора до 800 души бѣдни Бжлгари. . . . —

Товага въ Стара-Загора се учреди една особена Комиссія подъ предсѣдателството на единъ висши чиновникъ, испратенъ отъ Цариградъ, (ако помнимъ добрѣ Али Шефикъ бей, който въ 1876 дохожда съ сжщата мисія и тукъ въ Тжрново): за да испита затворенитѣ тія хора и да се увѣри: ако дѣйствително всичкитѣ сж виновни? Слѣдъ 2—3 мѣсячно испитванье обаче, Комиссіята се увѣри, че по-многого сж невинни хорица, и за това ги и освободи; твжрдѣ малко же като признати за виновни, испрати за въ Едрине, а отъ тамъ нѣкои испратихâ въ Цариградъ, между които бѣхâ и Андрей Момчевъ, Димитръ Х. Генчевъ и Таню отъ Чирпанъ; които обаче слѣдъ малко време сполучихâ да избѣгатъ отъ тамъ и да отидатъ презъ Одесса въ Сжрбія. Тжй сж потуши и това Старо-Загорско вжзстаніе.

Г Л А В А XXVI.

За вжзстаніята въ разни градове и села въ околноститѣ на Тжрново: г. Ряховица, Бѣла-Черкова, Златарица, Михалци и проч.; и за бомбардираньето и разоряваньето на Дряновскія Монастирь Св. Архангела Михаила въ 1876 година.

Ніе спомѣнжхми по горѣ че вжзстаніето въ Стара-Загора се почена, и се потуши презъ мѣсяць септемврія 1875 год.